

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 1 października 1985 r.

w sprawie zasad tworzenia, trybu rejestrowania, prowadzenia rejestru oraz zasad i trybu likwidacji kół naukowych, artystycznych i sportowych w szkołach wyższych.

Na podstawie art. 128 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy kół naukowych, artystycznych i sportowych, nie będących statutowymi ogniwami organizacji studenckich i młodzieżowych o zasięgu ogólnokrajowym.

§ 2. 1. Koła naukowe, artystyczne i sportowe, zwane dalej „kołami”, działają w szkołach wyższych w ramach wydziału (instytutu, katedry).

2. Koła są formą aktywności naukowej studentów, poszerzającej zainteresowania związane z programem naukowo-dydaktycznym i badawczym wydziału (instytutu, katedry).

3. W szkołach wyższych podległych Ministrowi Kultury i Sztuki mogą również działać koła artystyczne, a w szkołach wyższych podległych Ministrowi — Kierownikowi Urzędu Gospodarki Morskiej i Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej i Sportu — koła sportowe.

§ 3. 1. W celu uzyskania zgody rektora na utworzenie koła studenci zainteresowani utworzeniem koła, w liczbie nie mniejszej niż 3, przedstawiają rektorowi wstępny program działania i tematykę koła.

2. Rektor wyrażając zgodę na utworzenie i działanie koła określa termin złożenia wniosku o zarejestrowanie koła. W razie niezłożenia wniosku w ustalonym terminie, rektor cofa zgodę na dalsze działanie koła.

§ 4. 1. Wniosek o zarejestrowanie koła składa do rektora grupa członków założycieli w liczbie co najmniej 5 osób. Wniosek powinien zawierać:

- 1) nazwę koła i jego siedzibę,
- 2) imiona i nazwiska studentów — członków założycieli, ze wskazaniem wydziału i roku studiów,
- 3) imię i nazwisko osoby lub osób upoważnionych spośród członków założycieli do dokonywania czynności związanych z rejestracją koła.

2. Do wniosku należy dołączyć regulamin, program i zakres działania koła oraz opinię dziekana (dyrektora instytutu, kierownika katedry), przy którym koło ma działać, dotyczącą zgodności programu koła z programem naukowo-badawczym wydziału (instytutu, katedry), wraz ze wskazaniem opiekuna naukowego koła i możliwości finansowania działalności koła.

3. Regulamin koła powinien określać:

- 1) nazwę koła i jego siedzibę,
- 2) cele i zadania koła,
- 3) osoby, które mogą być członkami koła,
- 4) władze koła, zakres kompetencji, sposób ich powoływania i czas trwania kadencji,
- 5) warunki i sposób rozwiązania koła na podstawie uchwały koła,
- 6) tryb uchwalania regulaminu i jego zmian.

4. Regulamin może zawierać inne postanowienia, niezbędne do unormowania działalności koła.

§ 5. O rejestracji koła rektor zawiadamia osoby upoważnione, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 3, dziekana (dyrektora instytutu, kierownika katedry) oraz właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) w terminie 14 dni od daty wpisu do rejestru.

§ 6. 1. Właściwa władza koła w terminie 1 miesiąca od daty zawiadomienia o dokonaniu wpisu do rejestru zawiadamia dziekana (dyrektora instytutu, kierownika katedry) o swoim składzie osobowym.

2. Właściwa władza koła informuje rektora i dziekana (dyrektora instytutu, kierownika katedry) o zmianach osobowych we władzach koła w terminie 14 dni od dokonania tych zmian.

§ 7. Od decyzji odmawiającej zarejestrowania koła przez rektora członkom założycielom przysługuje odwołanie do właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego).

§ 8. 1. Do rejestru kół wpisuje się:

- 1) nazwę koła,
- 2) nazwiska członków założycieli, z podaniem nazwy wydziału i roku studiów,
- 3) datę rejestracji koła,
- 4) siedzibę i adres koła,
- 5) wzmiankę o likwidacji koła,
- 6) wzmianki o poprawkach i zmianach regulaminu,
- 7) aktualny skład osobowy władz koła.

2. Do rejestru załącza się regulamin i program działania koła.

§ 9. 1. Koła ulegają likwidacji na podstawie uchwały koła lub decyzji rektora.

2. Rektor może z własnej inicjatywy albo na wniosek dziekana lub opiekuna naukowego koła podjąć decyzję o likwidacji koła po stwierdzeniu:

- 1) działalności koła sprzecznej z ważnym interesem społecznym,
- 2) działalności koła niezgodnej z przepisami prawa, regulaminem i programem działania,
- 3) nieprzejawiania działalności koła przez okres 1 roku,
- 4) zmniejszenia się liczby członków koła poniżej liczby członków założycieli.

3. W razie likwidacji koła, rektor zarządza utworzenie komisji likwidacyjnej.

§ 10. 1. Koła działające w dniu wejścia w życie rozporządzenia podlegają z urzędu wpisowi do rejestru, jeśli spełniają wymagania określone w rozporządzeniu.

2. W razie niespełniania wymagań określonych w ust. 1, dotychczas działające koła obowiązane są do złożenia w ciągu 3 miesięcy od daty wejścia w życie rozporządzenia wniosku spełniającego wymagania określone w rozporządzeniu.

3. W razie niedokonania czynności, o których mowa w ust. 2, koła ulegają likwidacji.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 10 grudnia 1982 r. w sprawie organizacji i stowarzyszeń studenckich (Dz. U. Nr 38, poz. 255).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego: *B. Miśkiewicz*

232

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 31 sierpnia 1985 r.

w sprawie zasad i trybu udzielania świadczeń w naturze emerytom, rencistom i członkom ich rodzin.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267 oraz z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osobom pobierającym emerytury lub renty inwalidzkie albo renty rodzinne oraz członkom ich rodzin przysługuje prawo do:

- 1) bezpłatnych świadczeń zapobiegawczo-leczniczych i rehabilitacyjnych oraz świadczeń z zakresu pomocy położniczej, udzielanych przez zakłady społeczne służby zdrowia (leczenie ambulatoryjne, domowe, szpitalne, sanatoryjne oraz pomoc doraźna),
- 2) bezpłatnego zaopatrzenia w leki i środki opatrunkowe,
- 3) zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, protezy i środki pomocnicze na zasadach i w zakresie określonych w przepisach o zaopatrzeniu ludności w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze,
- 4) zwrotu kosztów przejazdów do zakładu leczniczego i z powrotem — na zasadach przewidzianych dla pracowników,
- 5) pobytu w domu pomocy społecznej.

2. Osobom, o których mowa w art. 127 ust. 4 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, przysługują bezpłatne świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Za członków rodziny osób, o których mowa w ust. 1, uważa się:

- 1) osoby, na które przysługuje dodatek rodzinny do emerytury lub renty,
- 2) rodziców, jeżeli nie pracują zarobkowo i pozostają na utrzymaniu emeryta lub rencisty oraz osiągnęli wiek: mężczyzna — 65 lat, kobieta — 50 lat lub są inwalidami,
- 3) inne osoby spełniające warunki wymienione w pkt 2, jeżeli były uprawnione do pomocy leczniczej z tytułu zatrudnienia emeryta lub rencisty przed powstaniem prawa do emerytury lub renty.

§ 2. 1. Osoby, o których mowa w § 1 ust. 1, mogą być na swój wniosek przyjęte do domu pomocy społecznej.

2. Do domu pomocy społecznej może być skierowana osoba, która z powodu wieku, stanu zdrowia, sytuacji rodzinnej bądź warunków bytowych jest niezdolna do samodzielnego życia nawet przy pomocy rodziny lub korzystając z usług środowiskowych.

3. W okolicznościach, o których mowa w ust. 2, umieszczenie w domu pomocy społecznej następuje za zgodą osoby, która ma być w nim umieszczona, lub opiekuna ustawowego tej osoby.

4. Zasady kierowania oraz kwalifikowania pod względem zdrowotnym kandydatów do domów pomocy społecznej, rodzaje i typy domów pomocy społecznej, jak również wysokość i tryb ustalania odpłatności za pobyt w tych domach regulują odrębne przepisy.

§ 3. 1. Osobom, o których mowa w § 1, zakłady społeczne służby zdrowia udzielają świadczeń określonych w rozporządzeniu na podstawie legitymacji lub zaświadczenia — ważnych na dany rok kalendarzowy — właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, stwierdzających posiadanie odpowiednich uprawnień, a jeżeli chodzi o emerytów i rencistów — ponadto po okazaniu dowodu bieżącego pobierania emerytury lub renty.

2. Podstawą do bezpłatnego otrzymywania z aptek otwartych leków i środków opatrunkowych są recepty wystawiane — według ustalonego wzoru — przez lekarzy, lekarzy dentyistów, starszych felczerów i felczerów zakładów społecznych służby zdrowia.

3. Osoby ubiegające się o świadczenia lecznicze są obowiązane okazywać na żądanie dowody tożsamości.

§ 4. Uprawnienia osób, o których mowa w § 1, do świadczeń zakładów lecznictwa uzdrowiskowego regulują odrębne przepisy.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 3 września 1968 r. w sprawie świadczeń leczniczych dla emerytów, rencistów i inwalidów oraz członków ich rodzin (Dz. U. Nr 35, poz. 245).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *T. Szelachowski*